

taler om lønpolitik, som kunne tilpasses forholdene og accepteres af alle interesserede, og som ikke ville bremse ekspansionen eller opmuntre til prisstigninger.

87. Realiseringen af de ovenfor angivne mål ville blive bragt i fare, hvis ikke handel og industri, trods Kommissionens og med-

lemsregeringernes foranstaltninger, i praksis yder deres støtte gennem arbejdsgivernes og arbejdernes organisatoriske kanaler. Kommissionen vil derfor fortsætte med at søge samarbejde med disse organisationer, således som det altid har været tilfældet.

KAPITEL VII.

Den økonomiske politik.

88. Formålet med medlemslandenes og Fællesskabets økonomiske og finansielle politik er angivet i Fællesmarkedstraktaten og dennes præambel.

Fællesskabets bestræbelser på dette område falder naturligt i to dele: Korttidsforanstaltninger, der dækker fra ét år til halvandet, og foranstaltninger, som først får deres fulde virkninger i løbet af flere år. Men selv korttidsforanstaltningerne må for at være rationelle og i overensstemmelse med de mere langsigtede mål indpasses i den forventede udvikling over et temmelig langt tidsrum. Den traditionelle sontring mellem konjunkturpolitik og den mere langsigtede økonomiske politik er følgelig ret tilfældig i denne forbindelse. I den foreliggende sammenhæng synes der snarere at være grund til at foretrække en sontring mellem på den ene side den økonomiske udviklingspolitik og på den anden side strukturpolitikken således at forstå, at man under udviklingspolitikken går ud fra den eksisterende struktur og i strukturpolitikken søger ved konstant forbedring af strukturen at øge det maksimale afkast af det økonomiske system.

A. Den økonomiske udviklingspolitik.

89. Det er ikke nok simpelt hen at sondre mellem udviklingspolitik og strukturpolitik — en sontring, som i øvrigt ikke er fuldt ud logisk, men dog nyttig for praktiske formål. For så vidt angår udviklingspolitikken kan en yderligere sontring opstilles mellem de kortsigtede og de langsigtede mål for denne.

1) Korttidsmål.

90. Kommissionen har allerede adskillige vigtige resultater at fremvise for så vidt angår den kortfristede udviklingspolitik. Disse resultater omfatter følgende:

a. En almindelig prognose, der er indeholdt i en redegørelse, der afgives til Den europæiske parlamentariske Forsamling i januar hvert år. Denne prognose er ledsaget af henstillinger til regeringerne i medlemslandene om, hvilke skridt der skal tages for at undgå overhængende fare og i særdeleshed for at øge forsyningerne og mindske prisstigningerne.

b. Kvartårige økonomiske oversigter, der indeholder en bedømmelse af prognosernes virkeliggørelse, samtidig med at de i årets løb uddyber de tidligere fremsatte henstillinger.

c. Henstillinger til de enkelte regeringer, når Kommissionen finder, at vidtrækkende foranstaltninger skal træffes for at sikre balancen og fremskridtet inden for Fællesskabet; sådanne henstillinger blev rettet til den franske regering i 1958 og til den tyske i 1960.

d. Månedlige erhvervsøkonomiske oversigter baseret på besvarelsen af identiske spørgsmål til erhvervsvirksomheder i alle medlemslandene (med undtagelse af ét, med hvem aftale herom endnu ikke er indgået).

e. Forslag, der er blevet vedtaget af Komiteen for den økonomiske Politik, om, at der hvert år ud fra ensartede retningslinjer skal opstilles en økonomisk prognose for hvert fællesmarkedsland, samt at disse